

Lovforslag nr. L 119. Fremsat den 11. december 1996 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove

(Fast driftssted og fiskale repræsentanter)

§ 1

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 519 af 22. juni 1995, som senest ændret ved §§ 3 og 8 i lov nr. 487 af 12. juni 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, litra d, 1. pkt., indsættes efter »her i landet«: », jf. dog stk. 9«

2. I § 2 indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant med fuldmagt til at binde fuldmagtsgiveren, men som ikke er ansat som lønmodtager af denne, medfører ikke fast driftssted for fuldmagtsgiveren. Ved fjernsalg forstås repræsentantens ordremodtagelse fra danske eller udenlandske kunder via telefon, telex, telefax, post, EDI el. lign. Det er en betingelse, at hverken fuldmagtsgiveren eller en hermed nærtstående person, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 1, 4.-5. pkt., eller en fond eller trust stiftet af fuldmagtsgiveren eller dennes nærtstående eller et selskab, som i fællesskab kontrolleres, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 1, 3. pkt., af denne kreds af personer, nærtstående, fonde og trusts, eller en fond eller trust stiftet af et kontrolleret selskab, i Danmark udøver erhvervsvirksomhed, der står i forbindelse med repræsentantens salg.«

§ 2

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 56 af 6. februar 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 46, stk. 6, ændres »en udenlandsk virksomhed« til: »en virksomhed uden for EU«

2. I § 60, 2. pkt., indsættes efter »indbetaling af afgift«: »samt fravige kravet om en herværende repræsentant efter § 47, stk. 2«

3. Efter § 62 indsættes:

»§ 62 a. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge virksomheder fra andre EU-lande, der ikke er etableret her i landet, og som anmeldes til registrering, at stille sikkerhed. Sikkerhed skal kun stilles, hvis de statslige told- og skattemyndigheder ved virksomhedens anmeldelse til registrering skønner, at undladelse af at stille sikkerhed vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab. Når virksomheden pålægges at stille sikkerhed, kan virksomheden ikke registreres, før dette pålæg er opfyldt.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge registrerede virksomheder, der ikke er etableret her i landet, men i et andet EU-land, at stille sikkerhed, når der ikke indgives angivelse eller indbetales afgift rettidigt eller det i § 74, stk. 1, nævnte regnskabsmateriale efter anmodning ikke udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder. Sikkerhed skal kun stilles, når myndighederne efter et konkret skøn vurderer, at undladelse heraf vil indebære en risiko for afgiftstab.

Stk. 3. Sikkerhed efter stk. 1 og stk. 2 skal stilles for et beløb, der svarer til det forventede afgiftstilsvaret i en 3 måneders periode. For de i stk. 2 nævnte virksomheder skal der tillige stilles sikkerhed for et beløb, der svarer til virk-

somhedens afgiftsrestance. Sikkerheden skal dog i alle tilfælde udgøre mindst 15.000 kr.

Stk. 4. Krav om sikkerhedsstillelse ophører, når virksomheden i den seneste 12-måneders periode har betalt afgift rettidigt, virksomheden ikke er i restance med afgift eller vedrørende andre registreringsforhold og de statslige told- og skattemyndigheder på baggrund af konkrete oplysninger skønner, at unkladelse af at stille sikkerhed ikke vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab.

Stk. 5. Undlader virksomheden at stille sikkerhed efter stk. 2, kan de statslige told- og skattemyndigheder bestemme, at virksomheden afmeldes fra registrering.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelsen.«

4. I § 81, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »§ 62, stk. 10«: »eller § 62 a, stk. 1, eller virksomheden er afmeldt fra registrering efter § 62 a, stk. 5.«

5. § 81, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 3

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 922 af 21. oktober 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, litra a, 1. pkt., indsættes efter »her i landet«: », jf. dog stk. 6«.

2. I § 2 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant med fuldmagt til at binde fuldmagtsgiveren, men som ikke er ansat som lønmodtager af denne, medfører ikke fast driftssted for fuldmagtsgiveren. Ved fjernsalg forstås repræsentantens ordremottagelse fra danske eller udenlandske kunder via telefon, telex, telefax, post, EDI el.lign. Det er en betingelse, at hverken fuldmagtsgiveren eller et hermed koncernforbundet selskab m.v., jf. kursgevinstlovens § 6 B, stk. 3, eller en person eller en hermed nærtstående, der kontrollerer fuldmagtsgiveren eller et koncernforbundet selskab, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 1, 3.-5. pkt., eller en fond eller trust stiftet af et af disse selskaber, personer eller nærtstående, i Danmark udøver erhvervsvirksomhed, der står i forbindelse med repræsentantens salg.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. De i §§ 1 og 3 nævnte regler har virkning fra og med 1. januar 1997.

Stk. 3. De i § 2 nævnte regler har virkning fra og med den 1. juli 1997. Udenlandske EU-virksomheder, der allerede er registreret her i landet ved en herværende repræsentant, skal inden den 1. oktober 1997 anmelde deres virksomhed til omregistrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder stk. 3, 2. pkt. § 81, stk. 4, i lov om merværdiafgift (momsloven), finder tilsvarende anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formål

Formålet med forslaget er at sikre, at udenlandske foretagender mere fleksibelt kan udøve virksomhed i og fra Danmark, og derved gøre Danmark til et mere attraktivt land at drive erhverv i.

For det første foreslås det i kildeskatteloven og i selskabsskatteloven udtrykkeligt fastslået, hvornår et udenlandsk foretagende, der sælger sine varer eller tjenesteydelser gennem en (dansk) repræsentant, skal anses for at have fast driftssted i Danmark, og derved begrænset indkomstskattepligtig. Det bestemmes således udtrykkeligt, at et udenlandsk foretagende, som sælger sine varer m.m. i eller fra Danmark gennem en repræsentant, hvis eneste salgsfunktion er passiv ordremodtagelse via telefon, telefax, telex o.lign. – d.v.s. fjernsalg – ikke får fast driftssted her i landet.

Samtidig foreslås for det andet en ændring af momsloven således at EU-foretagender, der ikke har et fast forretningssted i Danmark, ikke skal have en herboende fiskal repræsentant, der sammen med virksomheden hæfter solidarisk for momstilsvaret. Den fiskale repræsentant vil fremover kun virke som et administrativt bindeled mellem de statslige told- og skattemyndigheder og udenlandske foretagender.

2. Vedrørende fast driftssted

Udenlandske foretagender, der driver erhvervsvirksomhed her i landet er kun skattepligtige til Danmark, hvis dette sker gennem et fast driftssted. Dette følger kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a.

De nævnte bestemmelser definerer ikke, hvornår et udenlandsk foretagende må antages at have et fast driftssted i Danmark. Dette afgøres i stedet efter retningslinierne i OECD's Modelkonvention om indkomst og formue. Nærmere bestemt artikel 5 om definitionen af et fast driftssted.

Efter artikel 5, stk. 1, betyder udtrykket »fast driftssted« et forretningssted, hvorfra et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves. Artikel 5,

stk. 2, indeholder herefter en positiv opstilling af forretningssteder, som særligt udgør et fast driftssted. Der nævnes bl.a. et sted, hvorfra foretagendet ledes, en filial, et kontor, samt en fabrik. Artikel 5, stk. 4, indeholder omvendt en negativ opstilling af en række erhvervsmæssige aktiviteter af forberedende og hjælpende art, fx oplagring, udstilling, indkøb og udlevering af varer, som – selvom aktiviteten udøves fra et fast forretningssted – alligevel ikke skal statuere fast driftssted.

Selvom et udenlandsk foretagende ikke har et fast forretningssted i en stat følger det af artikel 5, stk. 5 og stk. 6, – i daglig tale benævnt »agentreglen« – at foretagendet, hvis dets aktiviteter udøves gennem en repræsentant i Danmark, i visse tilfælde (alligevel) skal anses for at have fast driftssted her i landet.

Artikel 5, stk. 5, omfatter de afhængige repræsentanter. Som afhængig repræsentant anses en person eller et selskab, der enten er juridisk eller økonomisk afhængig af det udenlandske foretagende. Lønmodtagere vil altid være afhængige. Hvis foretagendet udøver virksomhed gennem en sådan afhængig repræsentant, der har og sædvanligvis udøver fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, anses foretagendet for at have fast driftssted i Danmark. Dette gælder dog ikke, hvis den virksomhed, der udøves, alene er begrænset til sådanne aktiviteter af hjælpende eller forberedende art, som er nævnt i artikel 5, stk. 4.

Artikel 5, stk. 6, vedrører uafhængige repræsentanter, d.v.s. personer og selskaber, der både er juridisk og økonomisk uafhængige af det udenlandske foretagende. Bestemmelsen fastslår, at det udenlandske foretagende ikke har fast driftssted i Danmark, hvis det udøver virksomhed gennem en sådan uafhængig repræsentant, der handler inden for rammerne af sin sædvanlige erhvervsvirksomhed.

Anvendelsen af agentreglen i artikel 5, stk. 5 og stk. 6, er i dag forbundet med betydelig usikkerhed i tilfælde, hvor repræsentanten ikke er en ansat lønmodtager. For det første giver sonderingen mellem afhængige og uafhængige repræsentanter i praksis anledning til afgrænsningsproblemer. Hertil kommer for det andet, at det efter OECD's Modeloverens-

komst og dennes kommentarer ikke er entydigt, at det forhold, at en uafhængig repræsentant har fuldmagt til at indgå aftaler i det udenlandske foretagendes navn, ikke på forhånd afskærer den pågældende uafhængige repræsentant fra at være omfattet af artikel 5, stk. 6. Det er endelig for det tredje i praksis svært at vurdere, hvornår en uafhængig repræsentant kan siges at handle inden for rammerne af sin sædvanlige erhvervsvirksomhed.

Det er på den baggrund, at der foreslås fastsat udtrykkelige interne regler for udenlandske foretagenders fjernsalg i Danmark gennem en repræsentant, der ikke er en lønmodtager ansat af det udenlandske foretagende. Reglerne vil således finde anvendelse, uanset om der er tale om en afhængig repræsentant eller ej og uanset om en uafhængig repræsentant handler inden for rammerne af sin sædvanlige erhvervsvirksomhed eller ej.

Lovforslaget sikrer også, at danske personer og selskaber mere fleksibelt kan fungere som repræsentanter for udenlandske foretagender. Da det udenlandske foretagende ikke får fast driftssted her i landet, skal det ikke besværes med at have kontakt til to landes skattemyndigheder. Den del af indtægten, der hidrører fra salgsfunktionen som sådan, beskattes i stedet hos (den danske) repræsentant i form af den betaling, som repræsentanten modtager herfor af det udenlandske foretagende.

Det bemærkes, at der alene er tale om en præcisering/justering af de interne skattepligtsregler i tilfælde, hvor et udenlandsk foretagende udøver virksomhed i Danmark, som ikke har betydning for Danmarks fortolkning af indgåede dobbeltbeskatningsaftaler. Forslaget har således ikke betydning for den danske fortolkning af en indgået dobbeltbeskatningsaftale i den omvendte situation, hvor et dansk foretagende udøver virksomhed i form af fjernsalg i udlandet gennem en afhængig eller uafhængig repræsentant. Dette betyder igen, at det danske foretagende ikke vil være afskåret fra lempelse efter dobbeltbeskatningsaftalens lempelsesbestemmelse eller ligningslovens § 33 i tilfælde, hvor den fremmede stat er af den opfattelse, at fjernsalget etablerer fast driftssted i denne stat.

3. Vedrørende fiskale repræsentanter

Efter de gældende bestemmelser skal udenlandske foretagender, der ikke har et forretningssted her i landet, momsregistreres ved en herboende repræsentant. Repræsentanten hæfter solidarisk med den udenlandske virksomhed. Dette krav kan være ganske omkostningskrævende for udenlandske foretagender. Reglen foreslås derfor lempet for EU-foretagender. Baggrunden for, at lempelserne kun foreslås

for EU-foretagender er, at der inden for EU findes dels generelle regler om gensidig bistand mellem told- og skattemyndighederne, dels regler om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer, jf. direktiv 77/799/EØF med senere ændringer og direktiv 76/308/EØF og 77/794/EØF med senere ændringer.

Samtidig foreslås det, for at undgå tab til staten, at der efter en konkret vurdering kan stilles krav om sikkerhed.

Provenumæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser

For så vidt angår skattedelen skønnes forslaget at medføre en mindre administrativ lempelse for de kommunale ligningsmyndigheder.

I relation til momsdelen skønnes forslaget at medføre engangsudgifter til EDB på 50.000 kr. for de statslige told- og skattemyndigheder. Det skønnes endvidere, at der skal bruges 1,5 årsværk i forbindelse med kontrol og administration af sikkerhedsstillelsesordningen. Dette skyldes bl.a., at de statslige told- og skattemyndigheder i registreringsfasen skal foretage en konkret økonomisk vurdering af de anmeldte virksomheder.

Erhvervs-mæssige konsekvenser

Forslaget skønnes at medføre en øget fleksibilitet for udenlandske foretagender, som udøver erhvervs-mæssig virksomhed her i landet uden at have et fast driftssted/fast forretningssted i Danmark.

Forholdet til EU-retten

Forslaget (skattedelen) skønnes ikke at indeholde EU-retlige aspekter. Forslaget om ophævelse af den solidariske hæftelse for herboende fiskale repræsentanter fra EU-lande er desuden i overensstemmelse med artikel 21 i 6. momsdirektiv (77/388/EØF) med senere ændringer.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1:

Tilføjelsen er alene af henvisningsmæssig karakter.

Til nr. 2:

I stk. 8, 1. pkt., foreslås det, at det forhold, at en (dansk) repræsentant for en udenlandsk erhvervsdrivende udfører såkaldt fjernsalg til danske eller udenlandske kunder, ikke skal medføre, at den udenlandske erhvervsdrivende får fast driftssted i Danmark efter agentreglen. Repræsentanten kan være såvel en person, bortset fra en lønmodtager ansat hos den udenlandske erhvervsdrivende, som et selskab m.v.

Det bemærkes, at såfremt repræsentanten ikke har fuldmagt til at indgå aftaler for den udenlandske erhvervsdrivende, vil der efter de almindelige regler ikke være fast driftssted efter agentreglen. Forslaget omfatter derfor kun tilfælde, hvor repræsentanten udøver en fuldmagt til at binde det udenlandske foretagende.

Om repræsentanten er uafhængig eller ej er uden betydning. Det er ligeledes uden betydning om denne handler inden for rammerne af sin sædvanlige virksomhed. Det er således kun en betingelse, at repræsentantens *salgsvirksomhed* for den udenlandske erhvervsdrivende alene kan karakteriseres som fjernsalg. Som fjernsalg forstås efter 2. pkt. (passiv) ordreoptagelse fra danske eller udenlandske kunder via telefon, telex, telefax, EDI o.lign. Udøver repræsentanten også andre former for salgsvirksomhed for den udenlandske erhvervsdrivende – herunder naturligvis særligt opsøgende kundekontakt (personligt, pr. telefon el.lign.), men også mere generel markedsføring og rådgivning – finder 1. pkt. ikke anvendelse. Repræsentanten kan derimod godt udføre *andre opgaver* end salgsopgaver for det udenlandske selskab – således fx indpakning, opmagasinering, forsendelse, fakturering, opkrævning og produktion. Repræsentanten kan også fungere som fiskal repræsentant i relation til momslovgivningen, jf. forslaget § 2.

Med henblik på at modvirke udnyttelse af reglen – fx via opsplitning af salgsfunktionerne – foreslås det i 3. pkt., at reglen ikke finder anvendelse, hvis den udenlandske erhvervsdrivende – eller en hermed nærtstående person, eller fond eller trust stiftet af hvergiveren, eller et selskab som kontrolleres af den erhvervsdrivende, dennes nærtstående m.m. – i forbindelse med repræsentantens salg udøver nogen form for erhvervsmæssig virksomhed i Danmark, hvadenten der er tale om salgsvirksomhed eller anden virksomhed, der står i forbindelse med repræsentantens salg.

Den udenlandske erhvervsdrivende m.m. kan dermed fx ikke have aktivt opererende sælgere og rådgivere i Danmark inden eller i forbindelse med indgåelse af salgsaftalen eller udføre reparationer eller serviceydelser i Danmark efter selve salget. Den

udenlandske virksomhed kan heller ikke selv udføre virksomhed af forberedende eller hjælpende art som nævnt i OECD's Modeloverenskomst artikel 5, stk. 4, litra a-f.

Markedsføring gennem danske (eller udenlandske) medier skal i denne forbindelse ikke anses som værende »erhvervsmæssig virksomhed i Danmark«. Det forhold, at kunden fx pr. telefon kan kontakte den udenlandske erhvervsdrivende i udlandet med henblik på eksempelvis at modtage telefonisk teknisk support eller for at reklamere over mangler, skal heller ikke i denne forbindelse betragtes som værende erhvervsmæssig virksomhed i Danmark.

Den udenlandske erhvervsdrivende m.m. kan frit udøve salgsvirksomhed eller anden virksomhed i udlandet vedrørende de udenlandske kunder, som repræsentanten indgår kontrakt med for den udenlandske erhvervsdrivende.

Afslutningsvis bemærkes, at såfremt 1. pkt. ikke finder anvendelse, fx fordi den udenlandske erhvervsdrivende m.m. selv udøver salgsvirksomhed, må det afgøres efter den »almindelige« agentregel, jf. artikel 5, stk. 5, og stk. 6, i OECD's Modeloverenskomst, om der er fast driftssted i Danmark. Det får således (igen) betydning, om der er tale om en afhængig repræsentant eller ej, om en uafhængig repræsentant handler inden for rammerne af sin sædvanlige erhvervsvirksomhed eller ej o.s.v.

Til § 2

Til nr. 1:

Det foreslås for EU-foretagender at lempe bestemmelserne vedrørende den fiskale repræsentant. Kun foretagender uden for EU vil herefter være forpligtet til at kontrahere med en herboende repræsentant, der hæfter solidarisk for foretagendets registreringspligtige aktiviteter her i landet. Den fiskale repræsentant for EU-virksomheder skal herefter kun varetage de administrative forpligtelser over for myndighederne, således at de statslige told- og skattemyndigheder har en kontaktperson her i landet.

Til nr. 2:

Ikke-etablerede foretagenders afgiftspligtige aktivitet vil ofte være af midlertidig karakter, fx salg på en udstilling her i landet. Disse foretagender er derfor omfattet af reglerne i lovens § 60 for foretagender, der kun skal drives i kort tid, hvor der normalt afregnes i forbindelse med afslutning af afgiftsperioden. § 60 foreslås ændret, således at de statslige told- og skattemyndigheder også kan fravige kravet om en repræsentant.

Til nr. 3:

Det foreslås, at EU-foretagender som hovedregel ikke skal stille sikkerhed ved påbegyndelse af registreringspligtig virksomhed her i landet. Der kan dog være tilfælde, hvor de statslige told- og skattemyndigheder ved et konkret skøn vurderer, at undladelser af sikkerhedsstillelse vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab.

Krav om sikkerhedsstillelse for afgift skal kun stilles, når de statslige told- og skattemyndigheder konkret skønner, at der vil være en meget nærliggende risiko for afgiftstab. Skønnet skal være baseret på væsentlige konkrete forhold vedrørende den pågældende virksomhed. Eksempelvis kan det dreje sig om et foretagende, der ikke er i stand til at give konkrete oplysninger om foretagendets solvens eller er gået konkurs (kapitalgrundlag), eller det konstateres, at foretagendet er insolvent eller har unddraget sig betaling af væsentlige afgiftsbeløb her i landet eller i udlandet.

For igangværende foretagender kan de statslige told- og skattemyndigheder kun kræve sikkerhed, når foretagendet ikke betaler rettidigt eller ikke overholder de administrative forpligtelser, og myndighederne ved en konkret vurdering skønner, at undladelser af sikkerhedsstillelse vil indebære en risiko for afgiftstab for staten.

Sikkerheden skal stilles for et beløb, der svarer til det forventede afgiftstilsvaret for en 3-måneders periode. For igangværende foretagender tillægges et beløb, der svarer til de nuværende afgiftsrestancer. Der fastsættes dog et mindstebeløb for sikkerhedsstillelsen på 15.000 kr. Dette skyldes bl.a., at der efter art. 20 i direktiv 77/794/EØF med senere ændringer om bistand ved inddrivelse af fordringer er en beløbsgrænse for anmodninger om bistand ved inddrivelse i andre EU-lande.

Sikkerhedsstillelsen skal normalt ophøre efter 12 måneder, hvis virksomheden har betalt rettidigt m.v. til staten. De statslige told- og skattemyndigheder får dog mulighed for at forlænge sikkerhedsstillelsen, hvis myndighederne i særlige tilfælde f.eks. har kendskab til, at virksomheden er gået konkurs, er insolvent eller har unddraget sig betaling af væsentlige afgiftsbeløb her i landet eller i udlandet.

Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelsen. Dette vil bl.a. dreje sig om, hvilke oplysninger pålæg om sikkerhedsstillelse skal in-

deholde, samt om hvilke frister, der gælder for sikkerhedsstillelse efter pålæg herom fra de statslige told- og skattemyndigheder.

Til nr. 4:

Ændringen er en konsekvens af ændringen foreslået under nr. 3.

Til nr. 5:

Der er tale om en redaktionel ændring som følger af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven, hvorved der i straffeloven blev indsat almindelige regler for juridiske personers strafansvar. Loven bygger på betænkning nr. 1289 fra 1995 om juridiske personers bødeansvar, afgivet af Straffelovrådet.

Ved loven er der indsat et 5. kapitel om strafansvar for juridiske personer. Det er i forarbejderne til loven forudsat, at reglerne i de enkelte love om kollektive enheders strafansvar afstemmes efter denne ændring i straffeloven, således at kollektivansvaret fortsat hører hjemme i den enkelte lov, hvor denne ansvarsform ønskes, og at straffeloven alene indeholder almindelige udfyldende bestemmelser om ansvarssubjekt og ansvarsbetingelser.

Til § 3

Til nr. 1:

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til nr. 2:

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Til § 4

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i lovtidende, jf. stk. 1. Ændringerne i kildeskatteloven og selskabsskatteloven har virkning fra og med 1. januar 1997, jf. stk. 2.

For så vidt angår ændringen i momsloven har ændringen virkning fra og med den 1. juli 1997, jf. stk. 3. For udenlandske foretagender, der allerede er registreret her i landet ved en herboende repræsentant, der hæfter solidarisk, er det en betingelse for at overgå til de i § 2 foreslåede regler, at de udenlandske virksomheder anmelder sig til omregistrering inden den 1. oktober 1997 hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 519 af 22. juni 1995, som senest ændret ved §§ 3 og 8 i lov nr. 487 af 12. juni 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, litra d, 1. pkt., indsættes efter »her i landet«: », jf. dog stk. 9«

2. I § 2 indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant med fuldmagt til at binde fuldmagtsgiveren, men som ikke er ansat som lønmodtager af denne, medfører ikke fast driftssted for fuldmagtsgiveren. Ved fjernsalg forstås repræsentantens ordremodtagelse fra danske eller udenlandske kunder via telefon, telex, telefax, post, EDI el.lign. Det er en betingelse, at hverken fuldmagtsgiveren eller en hermed nærtstående person, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 1, 4.-5. pkt., eller en fond eller trust stiftet af fuldmagtsgiveren eller dennes nærtstående eller et selskab, som i fællesskab kontrolleres, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 1, 3. pkt., af denne kreds af personer, nærtstående, fonde og trusts, eller en fond eller trust stiftet af et kontrolleret selskab, i Danmark udøver erhvervsvirksomhed, der står i forbindelse med repræsentantens salg.«

§ 2. Pligt til at svare indkomst- og formueskat til staten påhviler endvidere personer, der ikke omfattes af bestemmelserne i § 1, og dødsboer, der behandles i udlandet, for så vidt de pågældende personer eller dødsboer

a)-c) ---

d) udøver et erhverv med fast driftssted her i landet. Skattepligten omfatter udøvelse af

erhverv med fast driftssted her i landet eller deltagelse i en erhvervsvirksomhed med fast driftssted her. Skattepligten omfatter endvidere indkomst i form af løbende ydelser hidrørende fra en sådan virksomhed eller fra afståelsen af en sådan virksomhed, når ydelserne ikke er udbytte, afdrag på et tilgodehavende, renter eller royalties. Skattepligten omfatter desuden bortforpagtning af en sådan virksomhed. Skattepligten omfatter endvidere fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der er knyttet til en sådan virksomhed. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde anses for at udgøre et fast driftssted fra den første dag,

e)-j) ---

Stk. 2-8. ---

§ 2

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 56 af 6. februar 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 46, stk. 6, ændres »en udenlandsk virksomhed« til: »en virksomhed uden for EU«

§ 46. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Er en udenlandsk virksomhed registreret ved en herværende repræsentant efter § 47, stk. 2, hæfter denne og virksomheden solidarisk for betaling af afgiften.

Stk. 7. ---

2. I § 60, 2. pkt., indsættes efter »indbetaling af afgift«: »samt fravige kravet om en herværende fiskal repræsentant efter § 47, stk. 2«

Bilag til f. t. 1. vedr. forskellige skattelove

§ 60. For virksomheder, der kun skal drives i kort tid, kan de statslige told- og skattemyndigheder fastsætte, at afgiftsperioden er det tidsrum, i hvilket virksomheden drives. De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere for sådanne virksomheder forkorte fristerne for indsendelse af angivelse og indbetaling af afgift.

3. Efter § 62 indsættes:

»§ 62 a. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge virksomheder fra andre EU-lande, der ikke er etableret her i landet, og som anmeldes til registrering, at stille sikkerhed. Sikkerhed skal kun stilles, hvis de statslige told- og skattemyndigheder ved virksomhedens anmeldelse til registrering skønner, at undladelse af at stille sikkerhed vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab. Når virksomheden pålægges at stille sikkerhed, kan virksomheden ikke registreres, før dette pålæg er opfyldt.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge registrerede virksomheder, der ikke er etableret her i landet, men i et andet EU-land, at stille sikkerhed, når der ikke indgives angivelse eller indbetales afgift rettidigt eller det i § 74, stk. 1, nævnte regnskabsmateriale efter anmodning ikke udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder. Sikkerhed skal kun stilles, når myndighederne efter et konkret skøn vurderer, at undladelse heraf vil indebære en risiko for afgiftstab.

Stk. 3. Sikkerhed efter stk. 1 skal stilles for et beløb, der svarer til det forventede afgiftstilsvaret i en 3 måneders periode. For de i stk. 2 nævnte virksomheder skal der tillige stilles sikkerhed for et beløb, der svarer til virksomhedens afgiftsrestance. Sikkerheden skal dog udgøre mindst 15.000 kr.

Stk. 4. Krav om sikkerhedsstillelse ophører, når virksomheden i den seneste 12-måneders periode har betalt afgift rettidigt, virksomheden ikke er i restance med afgift eller vedrørende andre registreringsforhold og de statslige told- og skattemyndigheder på baggrund af konkrete oplysninger skønner, at undladelse af at stille sikkerhed ikke vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab.

Stk. 5. Undlader virksomheden at stille sikkerhed efter stk. 2, kan de statslige told- og skattemyndigheder bestemme, at virksomheden afmeldes fra registrering.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelsen.«

4. I § 81, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »§ 62, stk. 10«: »eller § 62 a, stk. 1, eller virksomheden er afmeldt fra registrering efter § 62 a, stk. 5.«

5. § 81, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 81. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå udbetalinger efter § 45, § 53, stk. 2, § 63 og § 72, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år straffes ligeledes den, der forsætligt eller groft uagtsomt driver registreringspligtig virksomhed, uanset at virksomheden er nægtet registrering efter § 62, stk. 10.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelserne begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 3

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteoven), jf. lovbekendtgørelse nr. 922 af 21. oktober 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, litra a, 1. pkt., indsættes efter »her i landet«: », jf. dog stk. 6«.

2. I § 2 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant med fuldmagt til at binde fuldmagtsgiveren, men som ikke er ansat som lønmodtager af denne, medfører ikke fast driftssted for fuldmagtsgiveren. Ved fjernsalg forstås repræsentantens ordremodtagelse fra danske eller udenlandske kunder via telefon, telex, telefax, post, EDI

el.lign. Det er en betingelse, at hverken fuldmagtsgiveren eller et hermed koncernforbundet selskab m.v., jf. kursgevinstlovens § 6 B, stk. 3, eller en person eller en hermed nærtstående, der kontrollerer fuldmagtsgiveren eller et koncernforbundet selskab, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 1, 3.-5. pkt., eller en fond eller trust stiftet af et af disse selskaber, personer eller nærtstående, i Danmark udøver erhvervsvirksomhed, der står i forbindelse med repræsentantens salg.«

§ 2. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler endvidere selskaber og foreninger m.v. som nævnt i § 1, stk. 1, der har hjemsted i udlandet, for så vidt de

a) udøver et erhverv med fast driftssted her i landet. Skattepligten omfatter udøvelse af

erhverv med fast driftssted her i landet eller deltagelse i en erhvervsvirksomhed med fast driftssted her. Skattepligten omfatter endvidere indkomst i form af løbende ydelser hidrørende fra en sådan virksomhed eller fra afståelsen af en sådan virksomhed, når ydelserne ikke er udbytte, afdrag på et tilgodehavende, renter eller royalties. Skattepligten omfatter desuden bortforpagtning af en sådan virksomhed. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde anses for at udgøre et fast driftssted fra første dag. Skattepligten omfatter endvidere fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der er knyttet til en sådan virksomhed,

b)-g) - - -

Stk. 2-5. - - -

Skriftlig fremsættelse (11. december 1996)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Fast driftssted og fiskale repræsentanter).

(Lovforslag nr. L 119).

Lovforslaget indebærer at udenlandske virksomheder får en mere fleksibel adgang til at udøve virksomhed i form af salg af varer m.m. i og fra Danmark. Der er dels tale om en ændring på indkomstskatteområdet og dels en ændring af momslovgivningen.

Kildeskattelovens og selskabsskattelovens regler om begrænset skattepligt præciseres. Det foreslås således udtrykkeligt fastsat, at en udenlandsk virksomhed, som sælger sine varer i eller fra Danmark gennem en (dansk) repræsentant, hvis eneste salgsfunktion er passiv ordremodtagelse via telefon, telefax, telex o.lign. – d.v.s. at repræsentanten udøver fjernsalg – ikke får fast driftssted her i landet. Derved bliver den udenlandske virksomhed ikke begrænset skattepligtig til Danmark.

Repræsentantens vederlag for det udførte fjernsalgsarbejde, for den udenlandske virksomhed, beskattes derimod på almindelig vis i Danmark.

Endvidere ændres momsloven således at EU-virksomheder, der ikke har et fast forretningssted i Danmark, ikke skal have en herboende fiskal repræsentant, der sammen med virksomheden hæfter solidarisk for momstilsvaret. Den fiskale repræsentant vil fremover kun virke som et administrativt bindeled mellem de statslige told- og skattemyndigheder og den udenlandske virksomhed.

For at modvirke afgiftstab indføres i stedet en regel om sikkerhedsstillelse. Told- og skattestyrelsen kan således, hvis de efter en konkret vurdering skønner at der er nærliggende risiko for afgiftstab, kræve sikkerhedsstillelse. Af provenubemærkningerne fremgår, at lovforslaget ikke skønnes at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.